

عنوان مقاله:

بررسی نقش و تاثیر خشونت والدین در افزایش خشونت فرزندان

محل انتشار:

هجدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

میترا مزینانی - دکتری تخصصی مشاوره دانشگاه آزاد اسلامی اهواز

خلاصه مقاله:

والدین از سبک های فرزندپروری متفاوتی در برخورد با فرزندشان استفاده می کنند. هریک از این سبک های فرزندپروری، تاثیر متفاوتی بر رشد و شخصیت کودک دارد. والدینی که از خشونت و پرخاشگری کلامی و عملی برای تربیت فرزندان خود استفاده می کنند، باعث ایجاد مشکلات هیجانی و آسیب های روانی در کودک می شوند. هدف این پژوهش مروری بر مبانی نظری و پیشینه پژوهش ها راجع به نقش و تاثیر خشونت والدین در افزایش خشونت فرزندان است. مطالعه حاضر توصیفی (از نوع مروری) می باشد. روش مورد استفاده در این پژوهش مطالعه ای و کتابخانه ای بود. در این پژوهش به بررسی ادبیات و پیشینه مربوط به خشونت و علل افزایش آن توسط والدین پرداخته شد. در این راستا علاوه بر بررسی منابع اطلاعات خارجی، منابع پایگاه های اطلاعاتی داخل ایران نیز بررسی شد. مطالعات انجام شده بیانگر آن است که تربیت پرخاشگرانه می تواند به شکل های مختلف باشد. پرخاشگری شامل کلامی (تحقیر کردن، مسخره کردن، فحش دادن، داد زدن) و جسمی (لت و کوب، کنترل بیش از حد جسمی و...) است. براساس مطالعات، کودکانی که در معرض پرخاشگری والدین قرار گرفته اند، بیشتر احتمال دارد که پرخاشگری در کودکی و بزرگسالی نشان دهند. بسیاری از کودکانی که مورد رفتار پرخاشگرانه والدین قرار می گیرند، خودشان هم یاد می گیرند که پرخاشگر باشند. این کودکان با فریاد و ناسزا با اطرافیان خود صحبت می کنند و دوستان خودشان را کتک می زنند. این امر به دو دلیل اتفاق می افتد. اول این که فرزندان رفتار والدین را الگو قرار می دهند و یاد می گیرند که هر وقت از چیزی عصبانی شدند، با کتک زدن، فریاد کشیدن و فحاشی به نتیجه دلخواه برسند. دوم این که ناراحتی آن ها از پرخاشگری پدر و مادر باعث می شود خشم و کینه ای در وجود کودک باشد که به دنبال فرصتی برای تخلیه این احساس خشم باشد.

کلمات کلیدی:

خشونت، والدین، خشونت فرزندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948991>

